

Motion

1978/79:2580

av Ingvar Svanberg m. fl.

med anledning av propositionen 1978/79:112 om regionalpolitik

Det krävs samhälleliga insatser inom många områden för att nå målsättningen likvärdiga sysselsättningsmöjligheter i olika delar av landet. Regionalpolitiken bör vara ett komplement till näringspolitiken.

Det regionalpolitiska stödet syftar till att påverka lokaliseringen av industriinvesteringar. Indelningen i stödområden bör vara ett led i att rikta stödet till de områden där behovet av nya arbetstillfällen är stort för att nå en utjämning av sysselsättningsgraden i landets olika regioner. Vi understryker departementschefens synpunkter på att den viktigaste utgångspunkten för regionalpolitiska insatser bör vara nuvarande och framtida behov av arbete för de människor som bor i regionen. Redan tidigare har stödet differentierats just i detta syfte. Ju större behovet har varit av ny sysselsättning desto förmånligare har stödet varit. Vi kan emellertid konstatera att det regionalpolitiska stödet inte löst sysselsättningsproblemen exempelvis i Norrbotten. Resultatet beror sannolikt på att stödområdet redan från början var för stort och dessutom har, som departementschefen mycket riktigt påpekar, stödområdet därefter utvidgats vid flera tillfällen. Vi vill framhålla att det regionalpolitiska stödet inte kommer att lösa sysselsättningsproblemen i Norrbotten. För att kunna klara det krävs en näringspolitik som är regionalt inriktad. Det finns möjligheter att förbättra länets situation genom förändringar i det regionalpolitiska stödet, då måste man också ta hänsyn till stödområdesindelningen. Enligt departementschefen har länsstyrelsernas prioriteringar inom länen haft stor betydelse för förslag till gränsdragning mellan olika stödområden. Vi finner det anmärkningsvärt att regeringen frångått länsstyrelsens prioritering beträffande Arvidsjaurs kommun. Vid en jämförelse med kommuner i inlandet, som placerats i stödområde sex, så har Arvidsjaurs kommun fler personer som antingen är arbetslösa eller i beredskapsarbete, industrissysselsättningen är lägre och sysselsättningsgraden för kvinnor är lägre. Dessa kriterier borde ha vägt tungt vid bedömningen av behovet av regionalpolitiska insatser för att uppfylla de nuvarande och framtida behoven av arbete för människorna i Arvidsjaurs kommun.

Beslutet att lokalisera ett s. k. fredsförband till Arvidsjaur var mycket positivt för kommunen. Vi vill framhålla att det är viktigt att man värnar om den effekt som lokaliseringen av fredsförbandet utgör. En inplacering i stödområde fem innebär att Arvidsjaurs kommun kommer i ofördelaktigare läge än andra jämförbara kommuner, och det kan vara tillräckligt att man spolicerar hela utvecklingsprognosen. Den stora samhälleliga satsning som gjorts i och med tillkomsten av fredsförbandet måste följas upp med

satsningar inom näringslivet i övrigt. Vi anser det angeläget att de medföljande familjemedlemmar som flyttar i samband med etableringen av fredsförbundet också bereds arbete, och dessa ansträngningar får inte slås tillbaka, vilket skulle bli följden om man missgynnar Arvidsjaurs kommun i samband med placeringen i stödområde.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen måtte besluta att Arvidsjaurs kommun placeras i stödområde sex.

Stockholm den 19 april 1979

INGVAR SVANBERG (s)

FRIDA BERGLUND (s)

CURT BOSTRÖM (s)

STEN-OVE SUNDSTRÖM (s)

KARL-ERIK HÄLL (s)

KERSTIN NILSSON (s)